ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2006

Vyhlásené: 24.03.2006 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

162

VYHLÁŠKA

Ministerstva vnútra Slovenskej republiky

z 8. marca 2006

o vlastnostiach, konkrétnych podmienkach prevádzkovania a o zabezpečení pravidelnej kontroly hasičskej techniky a vecných prostriedkov na ochranu pred požiarmi

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky podľa § 5 písm. a) zákona č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarmi ustanovuje:

§ 1
Predmet úpravy

Táto vyhláška upravuje vlastnosti hasičskej techniky a vecných prostriedkov na ochranu pred požiarmi (ďalej len „vecný prostriedok“), konkrétne podmienky ich prevádzkovania a zabezpečenia ich pravidelnej kontroly.

§ 2
Vymedzenie pojmov

Na účely tejto vyhlášky sa rozumie

a) hasičskou technikou pohyblivý technický prostriedok a nepohyblivý technický prostriedok určené najmä na plnenie úloh hasičských jednotiek podľa osobitného predpisu,[1])

b) pohyblivým technickým prostriedkom hasičský automobil, hasičský príves, hasičský náves, hasičský kontajner, záchranný čln, hasičský čln a vznášadlo, ktoré majú vlastnosti ustanovené v tejto vyhláške a v osobitných predpisoch,[2]), [3]), [4])

c) nepohyblivým technickým prostriedkom prenosná motorová striekačka, prenosný odsávač dymu, pretlakový ventilátor, prenosný penomet, prenosná záchranárska technika a vyslobodzovacia technika, prenosné tlakové hasiace zariadenie a prenosná osvetľovacia stanica, ktoré majú vlastnosti ustanovené v tejto vyhláške a v osobitných predpisoch,[2]),[3]),[4])

d) vecným prostriedkom technický prostriedok alebo jednoduché zariadenie, ktoré spravidla ako príslušenstvo pohyblivého technického prostriedku slúži na odber hasiacej látky z jej zdroja, na dopravu, usmernenie, tvarovanie a riadenie prietoku hasiacej látky na požiarisko, okrem stabilných hasiacich zariadení, požiarnych vodovodov, hadicových zariadení, hasiacich prístrojov; ďalej je to technický prostriedok a zariadenie na zdolávanie výšok a voľných hĺbok a prostriedok určený na uvoľňovanie a rozoberanie konštrukcií pri zásahu a zabezpečenie ostatných činností,

e) prenosnou motorovou striekačkou technický prostriedok, ktorý slúži na čerpanie a dopravu vody na požiarisko pomocou hadíc spravidla zo zdroja vody na hasenie požiarov,

f) prenosným odsávačom dymu spravidla vo vyhotovení aj ako pretlakový ventilátor technický prostriedok určený na rýchle odstránenie prachu, dymu alebo iných plynných škodlivín z

uzatvorených priestorov, a to ich odsávaním alebo kombinovanou metódou striedania odsávania a prívodu čerstvého vzduchu,

g) prenosným penometom technický prostriedok, ktorý je schopný vytvoriť a dopraviť na požiarisko ľahkú vzduchovú penu,

h) prenosnou záchranárskou technikou a vyslobodzovacou technikou technické prostriedky určené spravidla na použitie pri záchranných prácach, pri ktorých sa najmä delí materiál, ťahajú, tlačia alebo nadvihujú bremená,

i) prenosným tlakovým hasiacim zariadením technické zariadenie, ktorého hasiaci účinok sa dosahuje plným alebo prerušovaným prúdom zmesi vzduchu a vody alebo ďalších hasiacich látok a ktoré možno použiť opakovane na mieste zásahu okrem prenosných hasiacich prístrojov,

j) prenosnou osvetľovacou stanicou technické zariadenie pozostávajúce zo zdroja elektrickej energie (agregátu) a osvetľovacích telies, ktoré zabezpečuje osvetlenie miesta zásahu,

k) prenosnou lafetovou prúdnicou technický prostriedok určený na dodávku viac ako 500 l . min^{-1} množstva hasiacich látok do priestoru požiariska.

§ 3
Vlastnosti hasičskej techniky

(1) Hasičská technika sa vyhotovuje tak, aby

a) v prípade techniky dávanej do používania hasičskej jednotke po nadobudnutí účinnosti tejto vyhlášky jej vlastnosti a technické požiadavky boli v súlade s technickou normou,[5])

b) v prípade techniky dávanej do používania hasičskej jednotke po nadobudnutí účinnosti tejto vyhlášky vlastnosti a technické požiadavky nešpecifikované technickou normou sa dohodli medzi používateľom a výrobcom.

(2) V prípade hasičskej techniky dávanej do používania hasičskej jednotke pred nadobudnutím účinnosti tejto vyhlášky musí táto technika spĺňať minimálne požiadavky určené v prílohách č. 1 až 4 vtedy, ak jej vlastnosti a technické požiadavky nešpecifikuje harmonizovaná technická norma.

(3) Vlastnosti a technické požiadavky na pohyblivé technické prostriedky sú uvedené v prílohe č. 1. Vlastnosti a technické požiadavky na nepohyblivé technické prostriedky sú uvedené v prílohe č. 2.

(4) Súčasťou dodávky novej hasičskej techniky alebo hasičskej techniky po prestavbe a oprave väčšieho rozsahu, keď dochádza k výmenám a náhradám jednotlivých agregátov, je dokumentácia vypracovaná v štátnom jazyku užívateľa v rozsahu, ktorý vyplýva z osobitného predpisu[6]) alebo z technickej normy.[7])

Pohyblivé technické prostriedky

§ 4
Hasičský automobil

(1) Hasičský automobil je špeciálne motorové vozidlo určené svojím zaradením, vonkajším označením a vnútorným vybavením na plnenie úloh hasičských jednotiek podľa osobitného predpisu;[1]) vlastnosti hasičského automobilu podľa § 3 ods. 1 sú určené v technickej norme.[8])

(2) Vlastnosti hasičského automobilu a technické požiadavky na konštrukčné a pevne zabudované časti hasičského automobilu sú uvedené v prílohách č. 3 a 4.

(3) Hasičský automobil na účely identifikácie a každé jeho napevno nainštalované vybavenie musia byť označené podľa technickej normy.[9])

(4) V hasičskom automobile musí byť vytvorený priestor na umiestnenie osobných ochranných prostriedkov prepravovaných osôb.

§ 5
Hasičský príves, hasičský náves a hasičský kontajner

(1) Hasičský príves, hasičský náves alebo hasičský kontajner je špeciálne prípojné vozidlo[2]) určené svojím zaradením, vonkajším označením a vnútorným vybavením na plnenie úloh hasičských jednotiek podľa osobitného predpisu.[1])

(2) Hasičský príves, hasičský náves alebo hasičský kontajner slúži na prepravu nepohyblivých technických prostriedkov, hasiacich látok alebo vecných prostriedkov a môže byť uzatvorený alebo otvorený.

(3) Uzatvorený hasičský príves, hasičský náves alebo hasičský kontajner spravidla skriňovej konštrukcie chráni v ňom umiestnené prostriedky pred účinkom nepriaznivých poveternostných vplyvov pri preprave a v čase prevádzkového pokoja.

(4) V otvorenom hasičskom prívese, hasičskom návese alebo hasičskom kontajneri sa prepravujú technické prostriedky, ktoré sú chránené proti poveternostným vplyvom alebo ktorých preprava v uzatvorenom priestore by bola z hľadiska ich rozmerov a iných kritérií zložitá alebo úplne vylúčená.

(5) Hmotnostné triedy hasičských prívesov, hasičských návesov a hasičských kontajnerov sú uvedené v osobitnom predpise.[2])

§ 6
Záchranný čln, hasičský čln a vznášadlo

(1) Záchranný čln a hasičský čln sú špeciálne motorové alebo nemotorové plavidlá schopné udržať sa a pohybovať sa na vodnej hladine, určené svojím zariadením, vonkajším označením a vnútorným vybavením na plnenie úloh hasičských jednotiek podľa osobitného predpisu.[1])

(2) Záchranný čln je malé plavidlo,[10]) ktoré môže mať laminátovú, kompozitovú, kovovú alebo nafukovaciu gumotextilnú konštrukciu alebo konštrukciu tvorenú ich kombináciou; je určený spravidla na záchranu osôb, zvierat a materiálu.

(3) Záchranný čln podľa pohonu môže byť

a) bez vlastnej pohonnej jednotky, v ktorom sa pohyb po vodnej hladine zabezpečuje pomocou ľudskej sily alebo vlečením a tlačením inými plavidlami s vlastným pohonom,

b) so závesným lodným motorom,

c) so zabudovaným lodným motorom.

(4) Hasičský čln je plavidlo s vlastným pohonom, spravidla so zabudovaným lodným motorom, ktorý má na palube stabilne upevnenú prúdnicu, spravidla lafetovú, vlastné hasiace zariadenie alebo prenosnú motorovú striekačku s príslušenstvom, vecné prostriedky a hasiace látky, ktoré posádke člna postačujú na vykonanie zásahu vodou alebo penou na vodnej ploche alebo umožňujú zásah z vodnej plochy na pevnú zem.

(5) Vznášadlo je technický prostriedok schopný samostatného pohybu tesne nad úrovňou terénu i vodnej hladiny na vzduchovom vankúši a zároveň spĺňajúci podmienky požadované na plavidlá podľa odseku 2.

(6) Na vznášadlo sa technické požiadavky ustanovené v odsekoch 3 a 4 vzťahujú primerane.

(7) Vlastnosti a technické požiadavky na záchranný čln, hasičský čln a vznášadlo sú uvedené v prílohe č. 1.

Nepohyblivé technické prostriedky

§ 7
Nepohyblivý technický prostriedok

(1) Ak je v prenosnej osvetľovacej stanici zdrojom elektrickej energie elektrocentrála, musí pri svojej činnosti umožniť napojenie ďalších elektrických zariadení a zabezpečovať aj pohon ručných nástrojov s elektrickou pohonnou jednotkou.

(2) Prenosné tlakové hasiace zariadenie je nízkotlakové, ak jeho systémy pracujú v oblasti prevádzkového tlaku do 2,0 MPa, alebo vysokotlakové, ak jeho systémy pracujú v oblasti prevádzkového tlaku nad 2,0 MPa.

§ 8
Vecný prostriedok

(1) K vecnému prostriedku prikladá výrobca základné technické údaje a návod na používanie, ošetrovanie a skúšanie v štátnom jazyku Slovenskej republiky.

(2) Vlastnosti a technické požiadavky na vecné prostriedky sú uvedené v prílohe č. 5.

Prevádzkovanie a kontrola hasičskej techniky a vecných prostriedkov

§ 9
Prevádzkovanie hasičskej techniky a vecných prostriedkov

(1) Hasičskú techniku a vecné prostriedky možno prevádzkovať len spôsobom uvedeným v ich sprievodnej dokumentácii.

(2) Hasičskú techniku a vecné prostriedky môžu prevádzkovať len osoby, ktoré spĺňajú podmienky podľa osobitného predpisu.[11])

§ 10
Kontrola hasičskej techniky a vecných prostriedkov

(1) Kontrola hasičskej techniky a vecných prostriedkov sa preukázateľne vykonáva

a) pred prvým uvedením do prevádzky, po rekonštrukcii alebo po oprave,

b) počas prevádzky v lehotách určených v prevádzkovom predpise alebo v osobitnom predpise.[12])

(2) Kontrolu hasičskej techniky a vecných prostriedkov vykonávajú osoby určené ich prevádzkovateľom.

(3) Kontrolu možno vykonávať aj v rámci údržby určenej výrobcom alebo ustanovenej v osobitnom predpise.[12])

Spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia

§ 11

(1) Ak sprievodná dokumentácia hasičskej techniky a vecných prostriedkov daných do používania v hasičskej jednotke pred nadobudnutím účinnosti tejto vyhlášky neobsahuje návod na obsluhu, zriaďovateľ hasičskej jednotky ho musí zabezpečiť najneskôr do šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky. Minimálny obsah návodu na obsluhu hasičskej techniky a vecných prostriedkov je uvedený v prílohe č. 6.

(2) Hasičskú techniku a vecné prostriedky dané do používania hasičskej jednotke pred nadobudnutím účinnosti tejto vyhlášky možno prevádzkovať do konca životnosti; ak životnosť uplynie, možno ich prevádzkovať len po splnení podmienok podľa osobitného predpisu.[13])

(3) Na hasičskú techniku a vecné prostriedky, ktoré už boli zaradené do používania v hasičskej jednotke alebo ktoré sa už začali obstarávať pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky, sa ustanovenia tejto vyhlášky nevzťahujú okrem § 3 ods. 4.

(4) Ak sa časť hasičskej techniky alebo vecných prostriedkov nahrádza časťou inej konštrukcie alebo vyhotovenia alebo ak sa dopĺňa o novú časť, mechanizmus, príslušenstvo, výstroj alebo výbavu, musia tieto časti spĺňať podmienky ustanovené v tejto vyhláške alebo v technickej norme.[5])

(5) Ustanovenia osobitných predpisov[3]), [4]) týkajúce sa hasičskej techniky alebo vecných prostriedkov nie sú touto vyhláškou dotknuté.

§ 12

Táto vyhláška bola prijatá v súlade s právnym aktom Európskych spoločenstiev a osobitnými predpismi o poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a technických predpisov.[14])

§ 13

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. apríla 2006.

Martin Pado v. r.

Príloha č. 1
k vyhláške č. 162/2006 Z. z.

VLASTNOSTI A TECHNICKÉ POŽIADAVKY NA POHYBLIVÉ TECHNICKÉ PROSTRIEDKY

I. Technické požiadavky na hasičský automobil, hasičský príves a hasičský náves

Hasičský automobil, hasičský príves a hasičský náves okrem plnenia požiadaviek určených v osobitných predpisoch[1]) musia spĺňať aj tieto minimálne vlastnosti a technické požiadavky:

1. Vlastnosti nevyhnutne potrebných pneumatických, hydraulických, elektrických a elektronických agregátov a mechanizmov sú zaručené najmenej počas štyroch hodín pri štandardných klimatických podmienkach pri výjazde automobilu z uzatvoreného priestoru – garáže vozidla, kde je teplota nad 0 °C. Za štandardné klimatické podmienky sa považuje vonkajšia teplota v rozpätí od –15 °C do +35 °C.
2. Výkon motora hasičského automobilu musí byť najmenej 11 kW . t^{-1} jeho maximálnej celkovej hmotnosti.[1])
3. Motor hasičského automobilu, ktorý slúži aj ako hnacia jednotka pre čerpadlo, zaistí pri štandardných klimatických podmienkach trvalú prevádzku čerpadla pri menovitom výkone. Najmenej počas ôsmich hodín nesmie byť prekročené prípustné ohriatie motora a prevodového sústroja k čerpadlu. Počas dvoch hodín je zabezpečená prevádzka bez nevyhnutnosti dopĺňania mazacej a chladiacej látky. Táto požiadavka sa vzťahuje aj na iné agregáty poháňané motorom hasičského automobilu.
4. Závesné zariadenie pre hasičský príves môže byť pri všetkých hasičských automobiloch s celkovou hmotnosťou nad 2,0 t s výnimkou tých, pri ktorých to riešenie účelovej nadstavby nedovoľuje.
5. Pri hasičskom automobile s miestom obsluhy mimo kabíny vodiča musí byť výfukové potrubie vyvedené tak, aby výfukové plyny počas prevádzky napr. čerpacieho zariadenia neohrozovali zdravie obsluhy.
6. Pri hasičskom automobile s pohonom všetkých kolies sa musia použiť pneumatiky vo vyhotovení na jazdu po ceste aj v teréne.
7. Pri všetkých hasičských automobiloch sa musia dať použiť snehové reťaze na všetky poháňané kolesá s výnimkou pneumatík, ktorých konštrukcia to nedovoľuje.
8. Na dobíjanie akumulátorovej batérie počas prevádzkového pokoja je umiestnená na ľahko prístupnom mieste spravidla v blízkosti nástupu vodiča do hasičského automobilu zásuvka na prívod nabíjacieho prúdu s vizuálnou kontrolou napojenia z miesta vodiča.
9. Hasičský automobil určený na zdolávanie požiaru, poskytovanie pomoci a vykonávanie záchranných prác pri haváriách, živelných pohromách a iných mimoriadnych udalostiach (ďalej len „zásahový hasičský automobil“) má nainštalované zvláštne výstražné svetelné a zvláštne výstražné zvukové zariadenie podľa osobitných predpisov.[2])
10. Povrchovú úpravu hasičského automobilu, ktorý je podľa charakteru použitia zaradený ako zásahová hasičská technika, tvorí kombinácia dvoch vonkajších náterov jasne červenej farby a bielej farby.
11. Na ostatné pohyblivé technické prostriedky sa desiaty bod vzťahuje primerane.

II. Technické požiadavky na záchranný čln, hasičský čln a vznášadlo

1. Na záchranný čln, hasičský čln a vznášadlo určené na výkon činností podľa osobitných predpisov[3]) sa technické požiadavky na prevádzkové vlastnosti hasičského automobilu, hasičského prívesu, hasičského návesu a hasičského kontajnera vzťahujú primerane, ak táto vyhláška neustanovuje inak.
2. Základné technické parametre člna sú tieto:
   a) pre nafukovací čln
      1. dĺžka člna najmenej 3 800 mm,

2. šírka člna najmenej 1 600 mm,
3. najmenej 3 ks samostatných vzduchových komôr s priemerom vzduchových valcov najmenej 450 mm,
4. najmenšia nosnosť 400 kg nákladu a priestor na obsadenie najmenej štyrmi osobami,

b) pre záchranný laminátový čln

1. najmenšia nosnosť 800 kg nákladu a priestor na obsadenie najmenej ôsmimi osobami,
2. objem bezpečnostných vodotesne izolovaných komôr je najmenej 600 l,

c) pre hasičský čln

1. technické parametre, ktoré zabezpečia jeho bezpečný pohyb a zodpovedajúcu ovládateľnosť na vodnej hladine s vybavením podľa § 6 ods. 4 tejto vyhlášky vrátane nevyhnutnej obsluhy člna a hasičskej techniky,
2. technické parametre hasičskej techniky pre hasičský čln zodpovedajú technickým parametrom použitej techniky prenosnej alebo techniky montovanej do hasičského automobilu.
3. Na vznášadlo určené na výkon činností podľa osobitných predpisov[4]) sa technické parametre záchranného člna a hasičského člna s vlastnou stabilne zabudovanou pohonnou jednotkou vzťahujú primerane.

Príloha č. 2
k vyhláške č. 162/2006 Z. z.

VLASTNOSTI A TECHNICKÉ POŽIADAVKY NA NEPOHYBLIVÉ TECHNICKÉ PROSTRIEDKY

I. Motorová striekačka

1. Motorová striekačka je technický prostriedok tvorený motorovou pohonnou jednotkou, čerpadlom a príslušenstvom.
2. Motorová striekačka môže byť vyhotovená ako
   a) prenosná, ktorá je prepravovaná najmä v hasičských automobiloch, v hasičských prívesoch, hasičských návesoch alebo hasičských kontajneroch,
   b) prívesná, ktorá je pevne spojená s podvozkom prívesu (prepravného).
3. Motorová striekačka prenosná je konštrukčne vyhotovená tak, že ju môžu prenášať dve osoby alebo najviac štyri osoby alebo má úchytové oká na manipuláciu pri premiestňovaní zdvíhacími mechanizmami, ktoré môžu byť súčasťou hasičských automobilov. Zásoba pohonných látok z vlastnej nádrže umožní prácu čerpadla najmenej počas 2 h.
4. Zásoba pohonných látok z vlastnej nádrže prívesnej motorovej striekačky musí umožniť prácu čerpadla najmenej počas 1 h. V prípade takého konštrukčného vyhotovenia striekačky ide o pohyblivý technický prostriedok.
5. Plávajúca motorová striekačka ako osobitný druh prenosnej motorovej striekačky po technickej stránke musí spĺňať tieto kritériá:
   a) plavákové teleso, pomocou ktorého sa udržiava na vodnej hladine pri činnosti, spĺňa podmienku nepotopiteľnosti aj pri poškodení,
   b) je zabezpečená proti úniku používaných palív a mazív do vodného zdroja, na ktorého hladine je umiestnená,
   c) plavákové teleso a príslušenstvo vrátane spojovacích armatúr umožní odčerpanie vody do výšky najmenej 0,05 m,
   d) zásoba pohonných látok vo vlastnej nádrži umožní prácu čerpadla najmenej počas 30 min,
   e) na výtlačnú časť čerpadla možno umiestniť tlakovú spojku C52 alebo B75.
6. Okrem technických požiadaviek kladených na prevádzku hasičskej techniky všeobecne konštrukcia motorovej striekačky (okrem plávajúcej) umožňuje
   a) zavodnenie nasávacieho radu z vonkajšieho zdroja zavodňovacím zariadením pri nasávacej výške 7,5 m,
   b) striekanie vodou z vonkajšieho voľného zdroja,
   c) striekanie vodou pri napojení na vonkajší tlakový zdroj,
   d) čerpanie vody s najvyššou teplotou najviac 60 °C,
   e) spustenie pohonného agregátu pri spaľovacích motoroch aj ručným spustením,
   f) na stálu obsluhu stačí jedna osoba.

II. Odsávač dymu

1. Odsávač dymu pozostáva z ventilátora s pohonnou jednotkou, z nasávacej časti a z výtlačnej časti, na ktorú sa upevní ľahké ohybné potrubie. Nasávaciu časť ventilátora zabezpečuje proti vniknutiu nežiaducich predmetov ochranné sito.
2. Na odsávanie výbušných a zdraviu škodlivých plynov je odsávač dymu prispôsobený podmienkam na prevádzku v takom prostredí.
3. Odsávač dymu musí spĺňať tieto kritériá:
   a) plynulá prevádzka pri teplote plynných zmesí v rozsahu od -20 °C do +85 °C,
   b) ventilátor zabezpečujúci prečerpanie najmenej 60 $m^3 . min^{-1}$ plynných zmesí.

III. Penomet

1. Penomet pozostáva z pohonného agregátu a z ventilátora, ktorý zabezpečuje prevzdušnenie rozprášeného penotvorného roztoku. Penotvorný roztok je rozprašovaný pomocou hmlovej dýzy v smere prúdenia vzduchu na napeňovacie sito. Takto vytvorená ľahká pena sa dopravuje a usmerňuje do priestoru požiariska pomocou ľahkého ohybného potrubia.
2. Penomet v prevádzkovom režime musí spĺňať tieto kritériá:
   a) zabezpečuje dodávku ľahkej peny v objeme najmenej 100 m^3. min^{-1} pri tlaku najmenej 0,25 MPa pri vyústení,
   b) umožňuje reguláciu percentuálneho primiešavania v rozsahu od 0 % do 6 %.
3. Pohonný agregát penometu môže byť unifikovaný na použitie v rôznych technických prostriedkoch obdobného charakteru, napríklad na odsávač dymu.

IV. Záchranárska technika a vyslobodzovacia technika

1. Záchranárska technika a vyslobodzovacia technika sú technické prostriedky určené spravidla na použitie pri záchranných prácach, kde je v súvislosti so záchranou života nevyhnutné použiť väčšie sily a tlaky, ktoré sú vyvolané hydraulicky alebo pneumaticky, pri delení materiálu, ťahaní, tlačení alebo pri nadvihovaní bremien.
2. Medzi hydraulickú záchranársku techniku a vyslobodzovaciu techniku patria najmä rozpínacie kliešte, nožnice, rozpínacie valce, kombinované kliešte, tlakové hadice a čerpadlá, na ktoré z hľadiska používania platia podmienky ustanovené v osobitných predpisoch.[1]) Táto technika nemá na používanie osobitne určené technické parametre.
3. Medzi vzduchovú záchranársku techniku a vyslobodzovaciu techniku patria najmä zdvíhacie vankúše, na ktoré z hľadiska používania platia podmienky ustanovené v osobitných predpisoch.[1]) Táto technika nemá na používanie osobitne určené technické parametre.

V. Tlakové hasiace zariadenie

1. Tlakové hasiace zariadenie sa podľa spôsobu dodávky prúdu hasiva člení na
   a) kontinuálne, ktoré pracuje s neprerušovaným tlakovým prúdom,
   b) impulzné, ktoré pracuje s prerušovaným tlakovým prúdom v impulzoch.
2. Tlakové hasiace zariadenie, ktoré pracuje s neprerušovaným prúdom hasiacej látky pod tlakom, je technický prostriedok pozostávajúci spravidla z tlakového zdroja, ktorým môže byť okrem motorového zdroja tlaku aj stlačené médium v tlakovej fľaši s objemom najmenej 5 l a prevádzkovým tlakom do 30 MPa, zásobníka hasiacej látky a príslušenstva na dopravu zmesi do priestoru požiariska. Prenosné alebo pojazdné hasiace zariadenie má nádobu na hasiacu látku s objemom najmenej 20 l.
3. Impulzné hasiace zariadenie je technický prostriedok, ktorý dodáva hasiacu látku na požiarisko dávkami v impulzoch rovných zlomkom sekundy pri tlaku vyššom ako 2,0 MPa pri opustení zariadenia. Zariadenie spravidla pozostáva z tlakovej nádoby s objemom najmenej 5 l a s prevádzkovým tlakom do 30 MPa ako tlakového zdroja výtlačnej látky, nádoby na hasiacu látku s najmenším objemom 10 l, dávkovacieho zariadenia impulzov, príslušenstva a prúdnice na dopravu zmesi do priestoru požiariska.
4. Pri impulzných hasiacich zariadeniach môže byť ako tlakový zdroj výtlačnej látky použitá i tlaková fľaša používaná v autonómnych dýchacích prístrojoch.
5. Na tlakové zariadenia z hľadiska používania platia podmienky ustanovené v osobitných predpisoch.[1]), [2])

VI. Osvetľovacia stanica

1. Osvetľovacia stanica má krytie najmenej IP 44. Výkon generátora je najmenej 3,5 kVA.
2. Súčasťou výbavy osvetľovacej stanice okrem príslušenstva (predlžovacích káblov, stojanov alebo teleskopicky vysúvateľných stožiarov na umiestnenie najmenej dvoch osvetľovacích telies, spravidla každého s príkonom 500 W) môžu byť aj prejazdové mostíky (vedenie kábla/káblov) cez cestnú komunikáciu a káblové stojany na vedenie káblov ponad prekážky.

3. Z hľadiska používania osvetľovacej stanice platia podmienky ustanovené v osobitnom predpise.[2])

Príloha č. 3
k vyhláške č. 162/2006 Z. z.

VLASTNOSTI HASIČSKÉHO AUTOMOBILU

Hasičské automobily sa podľa kritérií prevažujúceho druhu použitia a vybavenia technickými prostriedkami členia[1]) takto:

I. Hasiace a záchranné automobily s podskupinami

1. Automobilová striekačka je hasičský automobil vybavený čerpadlom, spravidla aj s nádržou na vodu a vecnými prostriedkami na zdolávanie požiarov.

   Do tejto skupiny z hľadiska hasičských automobilov používaných v hasičských jednotkách možno zahrnúť najmä

   a) dopravný automobil (DA), ktorý je určený na prepravu hasičov v kabíne alebo v upravenej nadstavbe, ako aj na prepravu prenosnej motorovej striekačky a vecných prostriedkov nevyhnutných na vykonanie zásahu zo zdroja vody na hasenie požiarov alebo z iného zdroja,

   b) automobilovú striekačku (AS), ktorá je určená na prepravu hasičov v kabíne alebo v upravenej nadstavbe, ako aj na prepravu vecných prostriedkov nevyhnutných na vykonanie zásahu; má pevne zabudované čerpadlo na čerpanie vody zo zdroja vody na hasenie požiarov alebo z iného zdroja,

   c) cisternovú automobilovú striekačku (CAS), ktorá je určená na zdolávanie požiarov najmä triedy A a B. Kabína vodiča a nadstavba automobilu umožňujú prepravu hasičov, hasiacich látok a vecných prostriedkov v takom zložení, ktoré umožní jej samostatnú činnosť; je určená na vykonanie zásahu vodou a penou; podľa objemu nádrže a výkonu čerpadla je vhodná i na kyvadlovú dopravu vody a na dopravu vody pomocou diaľkového hadicového vedenia.

2. Automobil na hasenie špecifických požiarov je automobil so špeciálnym vybavením a so špeciálnymi hasiacimi látkami alebo bez nich.

   Do tejto skupiny hasičských automobilov používaných v hasičských jednotkách možno zahrnúť najmä

   a) penový hasiaci automobil (PHA), ktorý je určený na zdolávanie požiarov najmä triedy B, kde sa vyžaduje veľké množstvo hasiacej peny; kabína vodiča a nadstavba automobilu umožňujú prepravu hasičov, hasiacich látok a vecných prostriedkov v takom zložení, ktoré umožní jeho samostatnú činnosť,

   b) plynový hasiaci automobil (PLHA), ktorý je určený na zdolávanie požiarov v prípadoch, keď nie je možné použiť ako hasiacu látku vodu, vzduchovú penu alebo prášok; kabína vodiča a skriňová nadstavba umožňujú prepravu hasičov, zdroja plynnej hasiacej látky a vecných prostriedkov v takom zložení, ktoré umožní jeho samostatnú činnosť,

   c) práškový hasiaci automobil (PRHA), ktorý je určený na zdolávanie rôznych tried požiarov v závislosti od druhu prášku v zásobníku alebo v zásobníkoch; prášok je zo zásobníka vytláčaný pomocou výtlačného média, ktoré je prepravované súčasne v tlakových nádobách, alebo sa vytvára pevne zabudovaným vzduchovým kompresorom; kabína vodiča a skriňová nadstavba umožňujú prepravu hasičov, hasiacej látky, zdroja výtlačného média a vecných prostriedkov v takom zložení, ktoré umožní jeho samostatnú činnosť,

   d) kombinovaný hasiaci automobil (KHA), ktorý je určený na zdolávanie požiarov, ak treba použiť súčasne dva druhy hasiacich látok a viac druhov hasiacich látok; kabína vodiča a skriňová nadstavba umožňujú prepravu hasičov, hasiacich látok, pomocných médií a vecných prostriedkov v takom zložení, ktoré umožní jeho samostatnú činnosť.

II. Výšková záchranná automobilová technika s podskupinami

– hasičský automobil vybavený otočným rebríkom alebo výškovou pracovnou plošinou.

Do tejto skupiny hasičských automobilov používaných v hasičských jednotkách možno zahrnúť najmä

a) otočný automobilový rebrík (AR) – automobil s pevnou nadstavbou so stabilizovanou otočnou vysunovacou a zasunovacou rebríkovou súpravou spravidla s pracovnou plošinou (košom); je určený na zásahovú činnosť a záchranu osôb vo výškach a pomocou prídavných technických zariadení i na dopravu hasiacej látky do výšok; môže byť technicky uspôsobený na dvíhanie bremien,

b) výškovú automobilovú pracovnú plošinu (AP) – automobil s pevnou nadstavbou stabilizovaného, spravidla vysokozdvihového otočného viacramenného kĺbového alebo teleskopického výložníka, kde je súčasťou posledného ramena pracovná plošina (kôš); je určená na zásahovú činnosť a záchranu osôb vo výškach a pomocou prídavných technických zariadení i na dopravu hasiacej látky do výšok; môže byť technicky uspôsobená na dvíhanie bremien.

III. Záchranný automobil (ZA)

je svojím vybavením určený na vykonávanie záchranných činností, a to najmä

a) vyhľadávanie a záchranu osôb,

b) odstraňovanie následkov požiarov, nehôd a havárií,

c) násilný vstup,

d) záchranu zvierat,

e) záchranu s vybavením umožňujúcim delenie, dvíhanie, ťahanie alebo tlačenie bremien, výrobu a dodávku energií.

IV. Sanitný automobil (SA)
– motorové vozidlo, ktorého obsluhu tvoria hasiči a ktoré je konštrukčne uspôsobené na poskytnutie pomoci a na prepravu pacientov. Môže byť vybavené ďalším špeciálnym príslušenstvom na použitie pri ochrane pred požiarmi.

V. Technický automobil (TA)
– hasičský automobil s vybavením na ochranu majetku a na obmedzenie škôd na životnom prostredí, a to najmä pri

a) nebezpečenstve znečistenia životného prostredia,

b) chemickom nebezpečenstve,

c) radiačnom nebezpečenstve,

d) biologickom nebezpečenstve,

e) záchrane.

Do tejto skupiny hasičských automobilov používaných v hasičských jednotkách možno zahrnúť napríklad technické automobily (TA) na výkon protiplynovej služby s vybavením na vykonávanie záchranných prác najmä

a) v zdraviu škodlivom a nedýchateľnom prostredí (TA – PPLS),

b) pri likvidácii výronov zdraviu škodlivých nebezpečných látok a pri rôznych chemických a ekologických haváriách (TA – EKOS),

c) pri radiačnom nebezpečenstve (TA – RAS),

d) pri biologickom nebezpečenstve (TA – BIOS).

VI. Veliteľský a štábny automobil
– hasičský automobil vybavený komunikačnými a ďalšími technickými prostriedkami na zabezpečenie jednotného velenia pri zásahoch (VA, ŠA).

Do tejto skupiny hasičských automobilov používaných v hasičských jednotkách možno zahrnúť najmä automobil, ktorý svojím vybavením komunikačnými a ďalšími technickými

prostriedkami umožňuje výkon činnosti veliteľovi zásahu alebo členom riadiaceho štábu[2]) pri zdolávaní požiaru alebo inej mimoriadnej udalosti. Do tejto skupiny možno zaradiť aj vyšetrovací automobil na zisťovanie príčin vzniku požiaru, ktorý je svojím vybavením určený na výkon činností spojených so zisťovaním príčin vzniku požiaru a na výkon expertíznych činností.

VII. Automobil na prepravu osôb
– hasičský automobil určený na prepravu hasičov a ich osobného výstroja.

Do tejto skupiny z hľadiska hasičských automobilov používaných v hasičských jednotkách možno zahrnúť najmä automobil s miestami na sedenie určený na prepravu osôb spravidla hasičov na vykonanie zásahu a ich osobného výstroja v rozsahu, ktorý zodpovedá veľkosti jeho batožinového priestoru.

VIII. Pomocný automobil
– hasičský automobil určený na prepravu výstroja, výzbroje alebo hasiacich látok a iných materiálov určených na pomoc zasahujúcej hasičskej jednotke.

Patrí sem automobil určený na prepravu výstroja, výzbroje alebo hasiacich látok a iných prostriedkov určených na pomoc a podporu zasahujúcej hasičskej jednotke, ako aj nákladný automobil, autožeriav, traktor a podobne (NA, AŽ, T).

IX. Ostatné špeciálne automobily
– hasičské automobily konštruované na rôzne alebo špeciálne úlohy, ako napríklad na

a) zasahovanie v súvislosti s leteckou dopravou,

b) zasahovanie na vode alebo pod vodou,

c) zasahovanie v súvislosti s koľajovými vozidlami.

Príloha č. 4
k vyhláške č. 162/2006 Z. z.

TECHNICKÉ POŽIADAVKY NA KONŠTRUKČNÉ A PEVNE ZABUDOVANÉ ČASTI HASIČSKÉHO AUTOMOBILU

Hasičský automobil okrem plnenia požiadaviek určených v osobitných predpisoch[1]) musí spĺňať aj tieto technické požiadavky na konštrukčné a pevne zabudované časti:

I. Kabína vozidla

1. Hasičský automobil v nadväznosti na členenie do skupín a druhov je vybavený miestami na sedenie v počte pre najmenej dve v smere jazdy sediace osôby.
2. V kabíne je vytvorená priestorová možnosť na uloženie a upevnenie vybavenia pre posádku. Vybavenie môže byť uložené aj v zásuvkách pod zadnými sedadlami. Priestory na uloženie máp, písomných materiálov, meracích pomôcok a techniky, rádiostanice a ostatných telekomunikačných prostriedkov, záchranných prístrojov, ako aj priestor na uloženie kľúčov a počítačového vybavenia sa musia nachádzať na ľahko dosiahnuteľnom mieste.

II. Nadstavba

1. Priestory za jednotlivými otvormi vnútri nadstavby sú tvarované tak, aby ich bolo možné vetrať a upevňovať v nich náradie a vecné prostriedky.
2. V priestore nadstavby penového, kombinovaného, technického a dopravného hasičského automobilu je vytvorený priestor na umiestnenie vecných prostriedkov a iných technických prostriedkov.

III. Nadstavba cisternovej automobilovej striekačky (CAS)

1. Konštrukčná časť nadstavby cisternovej automobilovej striekačky (ďalej len „CAS“) je vyhotovená a vybavená tak, aby bolo možné vykonávať pri jej používaní jednotlivo tieto úkony:
   a) čerpanie vody zo zdroja vody na hasenie požiarov pomocou nasávacieho vedenia vytvoreného z nasávacích hadíc a odber vody z tlakového zdroja vody,
   b) čerpanie a odber vody pomocou ejektorov,
   c) plnenie nádrže z tlakového zdroja vody cez plniace hrdlo nádrže hydrantovým potrubím,
   d) striekanie vody a ťažkej peny cez lafetovú prúdnicu v pokoji a počas pohybu vozidla,
   e) dopravu vody a penotvorného roztoku tlakovými hadicami s ukončením prúdnicami na vodu alebo penotvornými prúdnicami na ťažkú a strednú penu a pri použití vysokotlakového čerpadla i striekanie prúdnicami,
   f) dodávku vody do iných striekačiek,
   g) dopravu vody na veľké vzdialenosti systémom sériovo a paralelne spojených CAS,
   h) dopravu vody prevážaním v nádržiach systémom kyvadlovej dopravy,
   i) doplnenie hasiacich látok v priebehu zásahu bez manuálnej kontroly a pri chode čerpadla.
2. Na vykonávanie úkonov podľa prvého bodu je nevyhnutné, aby v priestore nadstavby bol vytvorený priestor na umiestnenie
   a) vecných prostriedkov a iných technických prostriedkov,
   b) nádrží na vodu a penidlo, ktoré sú vyhotovené v protikoróznej úprave, tepelne izolované, s možnosťou ohrevu na prácu v extrémnych klimatických podmienkach.
3. Nádrž na vodu a penidlo z prevádzkového hľadiska musia
   a) umožňovať kontrolu množstva náplní z miesta obsluhy okrem elektronického spôsobu signalizácie v miestach obsluhy i pomocou vodoznakov,

b) zabezpečovať pri využiteľnom objeme viac ako 1 000 l vyhotovenie nádrží vnútri eliminujúce rázové pôsobenie pohybovej energie prepravovanej kvapaliny (vlnolamy),

c) mať ochranu eliminujúcu možnosť preplnenia a rázy spôsobené pretlakom a podtlakom pri plnení a vyprázdňovaní objemu nádrže a vylievanie pri kladnom a zápornom zrýchlení,

d) byť na zabezpečenie bežnej údržby a opráv vnútra nádrže opatrené takými otvormi, ktoré umožnia vykonať uvedené práce bez demontáže nadstavby a zásahov do príslušenstva, ktoré je jej súčasťou,

e) umožňovať, aby potrubné otvory, pomocou ktorých sa bude nádrž plniť a vyprázdňovať, mali napojenie vodného čerpadla na jeho výtlačném strane a nasávacej strane a napojenie z hydrantového potrubia hadicou s priemerom najmenej 75 mm,

f) mať nádrž na penidlo najmenej s objemom umožňujúcim výrobu ťažkej peny prúdnicou s výkonom 6 m^3 . min^{-1} pri tlaku 0,8 MPa vyrábanú počas najmenej 10 min s primešavaním od 0, 4 % do 6 %.

4. Čerpacie zariadenie ako pevná súčasť nadstavby s náhonom čerpadla spravidla od vlastného motora hasičského automobilu je konštrukčne vyhotovené tak, aby umožňovalo

a) v nasávacej časti

1. čerpanie kvapaliny z voľného zdroja napojením po oboch vonkajších stranách podvozku spravidla pod nadstavbou alebo vpredu vrátane možnosti umiestnenia filtra na vodu,
2. dôkladné zavodnenie i odvodnenie v celom priestore vrátane kontroly tlaku zabudovaným meracím prístrojom,
3. činnosť ďalších nevyhnutných technických zariadení zabezpečujúcich napríklad primiešavanie v rozsahu plynulo od 0 % do 6 %, vytvorenie podtlaku na nasávanie a podobne,

b) vo výtlačnej časti

1. odber čerpanej kvapaliny cez výtlačné hrdlá po oboch vonkajších stranách podvozku pod nadstavbou,
2. plnenie vlastnej nádrže, napojenie primiešavacieho systému a pri objemoch nádrží nad 2 000 l aj napojenie lafety.

5. Pri objemoch nádrží na vodu nad 2 000 l, ktoré sú pevnou súčasťou nadstavby so zabudovaným čerpacím zariadením, zabezpečí prietok vody najmenej 2 500 l . min^{-1} čerpadlo tohto zariadenia pri menovitom pracovnom tlaku 0,8 MPa a menovitej nasávacej výške 3 m až 6 m.

6. Ak je čerpadlo schopné pracovať vo vysokotlakovom režime, jeho prietok vody pri menovitom tlaku 1,6 MPa alebo 2,4 MPa dosahuje hodnoty najmenej 1 250 l . min^{-1} alebo 350 l . min^{-1}.

7. Na operatívne využívanie práce čerpadla vo vysokotlakovom režime je nevyhnutné umiestniť do priestoru nadstavby vysokotlakovú hadicu (DN) 25 s dĺžkou najmenej 60 m na prietokovom navijaku s ovládaním, ukončenú kombinovanou prúdnicou.

IV. Nadstavba dopravného automobilu a automobilovej striekačky (DA, AS)

1. Nadstavba dopravného automobilu a automobilovej striekačky je konštrukčne riešená a uspôsobená najmä na prepravu hasičov s výbavou osobných ochranných pracovných prostriedkov vrátane autonómneho dýchacieho prístroja v kabíne pre posádku. Nadstavba je bez nádrže na hasiacu látku s vybavením vecnými prostriedkami a technickými prostriedkami v skriňovej uzatvorenej účelovej karosérii, ktoré umožní zásahy v miestach so zdrojom vody ako hasiacej látky do vzdialenosti najmenej 100 m od automobilu dvoma prúdnicami s priemerom C52.

2. Dopravný automobil môže mať vo výbave prenosnú motorovú striekačku. Pevnou súčasťou automobilovej striekačky je čerpacie zariadenie s náhonom od pohonnej jednotky automobilu.

V. Nadstavba penového hasiaceho automobilu (PHA)

Nadstavba penového automobilu je konštrukčne riešená primerane ako CAS s tým, že nádrž na penidlo umožňuje využiť plný výkon dvoch prúdnic P12 počas najmenej 15 min. S prihliadnutím na obmedzenia vyplývajúce z rozmerov podvozkovej časti môže byť objem nádrže na penidlo v porovnaní s CAS zväčšený na úkor objemu vodnej nádrže. Výkony penotvorných zariadení vrátane čerpacieho zariadenia sú dimenzované na dodávku väčších objemov peny cez otočnú lafetovú prúdnicu. Dopĺňanie penidla je zabezpečené vlastným čerpadlom na elektrický alebo hydraulický pohon.

VI. Nadstavba plynového hasiaceho automobilu na hasenie s CO_2 (PLHA)

Nadstavba plynového automobilu na hasenie pomocou CO_2 je konštrukčne riešená mimo kabíny vodiča a obsluhy ako jednoúčelová skriňová uzatvorená alebo otvorená. Hasivo CO_2 sa prepravuje pod tlakom v oceľových tlakových fľašiach umiestnených a prepojených tak, aby umožňovalo posádke tohto automobilu vykonať zásah a výmenu vyprázdnených fliaš.

VII. Nadstavba práškového hasiaceho automobilu (PRHA)

1. Nadstavba práškového automobilu je konštrukčne riešená mimo kabíny vodiča a obsluhy ako jednoúčelová skriňová uzatvorená alebo otvorená. Skladá sa z jednej tlakovej nádoby alebo z viacerých tlakových nádob naplnených hasiacim práškom a systému, ktorý dodáva hasivu pomocou dopravného média kinetickú energiu potrebnú na jeho dopravu a usmernenie na požiarisko pomocou ručnej prúdnice alebo otočnej lafetovej prúdnice na prášok.
2. Ako dopravné médium sa používajú spravidla inertné plyny alebo vzduch, ktoré sú umiestnené v nadstavbe a prepravujú sa pod tlakom v oceľových tlakových fľašiach, alebo sa toto médium pomocou vzduchového tlakového kompresora priamo vyrába v nadstavbe.

VIII. Nadstavba kombinovaného hasiaceho automobilu (KHA)

Nadstavba kombinovaného hasiaceho automobilu je konštrukčne riešená mimo kabíny vodiča a obsluhy ako kombinácia prvkov z jednoúčelových nadstavieb, ktoré sú charakteristické pre určitý druh hasiacej látky, napríklad vodu, penu alebo prášok. Ide spravidla o práškové hasiace zariadenie vrátane otočnej lafetovej prúdnice na prášok, nádrž na vodu a penidlo, čerpacie zariadenie, otočnú lafetovú prúdnicu na vodu a penu a prietokový navijak vysokotlakovej hadice ukončenej prúdnicou.

IX. Nadstavba vo vyhotovení ako otočný automobilový rebrík (AR)

Nadstavba vo vyhotovení ako otočný automobilový rebrík je konštrukčne riešená ako pevná so stabilizovanou mechanickou vysúvacou a zasúvacou rebríkovou súpravou, ktorú možno vztyčovať a sklápať od –5° do 75° a otáčať neprerušovane o 360° vo všetkých kladných uhloch zdvihu s obmedzením nad kabínou vodiča. Otočný automobilový rebrík je pri práci počas zníženej viditeľnosti alebo v noci osvetlený a musí spĺňať ďalej tieto podmienky:

a) na konci poslednej časti vysunutej rebríkovej súpravy vydrží najmenšie prevádzkové zaťaženie spôsobené hmotnosťou 270 kg a rázy, ktoré súčasne vyvolajú činnosť napevno inštalovanej lafetovej prúdnice alebo prúdnice s priemerom trysky 26 mm pri tlaku 1,6 MPa,

b) je ovládateľný z hlavného ovládacieho pultu, ktorý je umiestnený na otočnej plošine pri spodnej časti prvého dielu rebríkovej súpravy, a ďalším jedným ovládacím miestom s tým, že hlavné funkcie sa automaticky monitorujú bezdotykovými koncovými spínačmi, pričom signalizácia preťaženia plošiny alebo koša je optická a akustická,

c) je vybavený technickým zariadením, ktoré je spoľahlivo a bezpečne pomocou ľudskej sily schopné uviesť celú súpravu z ktoréhokoľvek miesta pracovnej polohy v priestore do prepravnej polohy pri zlyhaní alebo pri vyradení agregátov ovládaných a poháňaných elektricky alebo hydraulicky,

d) môže byť vybavený výťahovou plošinou pohybujúcou sa po rebríkovej súprave alebo dvojmiestnym odnímateľným záchranným košom na konci posledného dielu rebríkovej súpravy,

e) na zdolávanie požiaru môže byť rebríková súprava vybavená pevným alebo odnímateľným dopravným vedením hasiacej látky umožňujúcim jeho použitie po celej dĺžke vysunutia a napevno inštalovanou lafetovou prúdnicou alebo umožňuje operatívne rozvinutie útočného prúdu v uvedenom rozsahu pomocou nízkotlakovej požiarnej hadice alebo vysokotlakovej požiarnej hadice,

f) ovládacie plošiny (miesta) obsluhy a pracovná plošina (kôš) sú vybavené dorozumievacím zariadením na vzájomnú komunikáciu obsluhy so zasahujúcimi hasičmi.

X. Nadstavba vo vyhotovení ako výšková automobilová pracovná plošina (AP)

Nadstavba vo vyhotovení ako výšková automobilová pracovná plošina je konštrukčne riešená ako pevná nadstavba stabilizovaného spravidla vysokozdvihového viacramenného kĺbového alebo teleskopického výložníka alebo ich kombinácií, ktorú možno vztyčovať a sklápať od 5° do 75° a otáčať neprerušovane o 360° vo všetkých kladných uhloch zdvihu s obmedzením nad kabínou vodiča. Výšková automobilová pracovná plošina musí spĺňať ďalej tieto podmienky:

a) na konci posledného kĺbového ramena výložníka musí mať pracovnú plošinu (kôš) s vlastným ovládaním, spravidla opatrenú napevno inštalovanou lafetovou prúdnicou, ktorá sa po napojení na suchovod môže ovládať aj z hlavného ovládacieho pultu; suchovod svojím ukončením umožňuje predĺžiť napojenie pomocou tlakovej hadice 75; pracovná plošina umožňuje upevnenie a použitie evakuačného rukáva, nosidiel a prídavného zdvíhacieho zariadenia pre hmotnosť materiálu najmenej 50 kg,

b) na konci posledného kĺbového ramena výložníka vydrží najmenšie prevádzkové zaťaženie spôsobené hmotnosťou 270 kg a rázy, ktoré súčasne vyvolá činnosť napevno inštalovanej lafetovej prúdnice alebo prúdnice s priemerom trysky 26 mm pri tlaku 1,6 MPa,

c) všetky jej funkcie sú ovládateľné z hlavného ovládacieho pultu, ktorý je umiestnený na otočnej plošine pri spodnej časti prvého dielu súpravy a ďalším jedným ovládacím miestom s tým, že hlavné funkcie sa automaticky monitorujú bezdotykovými koncovými spínačmi, pričom signalizácia preťaženia plošiny je optická a akustická; výšková automobilová pracovná plošina je na prácu počas zníženej viditeľnosti alebo v noci osvetlená,

d) musí byť vybavená technickým zariadením, ktoré je spoľahlivo a bezpečne pomocou ľudskej sily schopné uviesť celú zostavu z ktoréhokoľvek miesta pracovnej polohy v priestore do prepravnej polohy pri zlyhaní alebo vyradení agregátov ovládaných a poháňaných elektricky alebo hydraulicky,

e) dopravné vedenie hasiacej látky umožňuje vykonať zásah v celom priestore jej vyloženia; výšková automobilová pracovná plošina je vybavená účinným osvetlením miesta zásahu a umožňuje inštaláciu zariadenia na ochranu osôb v plošine pred sálavým teplom,

f) ovládacie plošiny (miesta) obsluhy a pracovnú plošinu (kôš) sú vybavené dorozumievacím zariadením na vzájomnú komunikáciu obsluhy so zasahujúcimi hasičmi.

XI. Nadstavba záchranného automobilu (ZA)

Nadstavba záchranného automobilu alebo vnútorné priestory kabíny motorového vozidla určeného po dostavbe na uvedenú činnosť musia byť konštrukčne riešené tak, aby umožňovali umiestnenie požadovaného vybavenia pre tento druh automobilu.

XII. Nadstavba technického automobilu (TA)

1. Nadstavba technického automobilu je konštrukčne riešená v mieste za kabínou vodiča tak, že umožňuje bezpečné uloženie vybavenia určeného na používanie najmä pri odstraňovaní haváriií na komunikáciách, vo vodovodných sieťach, na plynových rozvodoch a pri odstraňovaní následkov živelných pohrôm vrátane záchrany osôb a majetku. V základnej výbave podvozkovej časti alebo nezávisle od nadstavby môže byť technický automobil vybavený zdvíhacím ramenom, elektrocentrálou s výkonom najmenej 3,5 kW, vysúvacím

stožiarom s najmenšou vysúvacou výškou 5 m, dvoma osvetľovacími telesami s príkonom najmenej 500 W a vlastným navijakom.

2. Nadstavba technického automobilu protiplynovej služby alebo ekologického vozidla je konštrukčne riešená tak, aby umožňovala bezpečné uloženie vybavenia používaného pri nevyhnutnej dlhodobej činnosti osôb v zdraviu škodlivom a nedýchateľnom prostredí, a to najmä v pozícii servisu pre zásahové družstvo, materiálu a vybavenia používaného najmä pri likvidácii chemických havárií a ekologických havárií, výronov životu nebezpečných látok a podobne.

XIII. Nadstavba veliteľského a štábneho automobilu a automobilu na zisťovanie príčin požiaru

1. Veliteľský automobil a automobil na zisťovanie príčin vzniku požiarov umožňuje prácu posádky v najbližšom okolí požiariska. Vnútorné priestory kabíny veliteľského a štábneho automobilu a automobilu na zisťovanie príčin požiaru alebo jeho nadstavba je riešená spravidla na báze bežne vyrábaných typov osobných alebo úžitkových motorových vozidiel s možnosťou variabilných úprav vnútorného priestoru. Karoséria veliteľského automobilu umožňuje montáž svetelnej rampy a prostriedkov spojovacej techniky pre veliteľa zásahu.

2. V prípade, že veliteľský automobil plní aj funkciu automobilu pre štáb zdolávania požiarov, jeho vnútorný priestor je členený tak, aby sa v ňom dala uložiť dokumentácia štábu a aby bol vytvorený aj priestor na prácu členov štábu zdolávania požiarov. Automobil na zisťovanie príčin požiaru má k dispozícii vnútorný priestor v takom rozsahu, že umožňuje uloženie a prepravu osobných ochranných pracovných prostriedkov a výbavy nevyhnutnej pri práci na zisťovaní príčin vzniku požiaru a pri výkone expertíznej činnosti.

XIV. Nadstavba automobilu na prepravu kontajnerov – kontajner

1. Nadstavba automobilu na prepravu kontajnerov je konštrukčne riešená ako samostatná, samonosná kontajnerová skriňa s delenými vyklápacími bočnými alebo zadnými dverami, ktoré môžu byť aj krídlové. Po otvorení dverí je prístupný jej celý vnútorný priestor, ktorý je zároveň osvetlený vo všetkých priestoroch s možnosťou napájania z vnútorného zdroja alebo z vonkajšieho zdroja.

2. Vnútorný priestor skrine môže byť vybavený s prihliadnutím na variabilné priestorové možnosti jednoúčelovo cielene obdobným spôsobom ako nadstavba technického automobilu, protiplynového a ekologického automobilu alebo ako nadstavba hasiaceho a záchranného automobilu.

3. Kontajnerový automobil okrem zariadenia na nasunutie a zloženie kontajnera z ložnej plochy vo svojej podvozkovej časti môže byť vybavený na úrovni podvozku technického hasičského automobilu.

4. Vo forme výmenných kontajnerov môžu byť vyhotovené aj nadstavby niektorých zásahových hasičských automobilov, hasičských prívesov alebo hasičských návesov.

XV. Nadstavby hasičského prívesu a hasičského návesu

1. Nadstavby hasičského prívesu a hasičského návesu sú vo vyhotovení pre jednotlivé zásahové činnosti konštrukčne riešené primerane ako nadstavby hasičských automobilov.

2. Výbava hasičského prívesu a hasičského návesu podľa charakteru jednotlivých zásahových činností je redukovaná len s prihliadnutím na disponibilný priestor a v prípade hasičského prívesu aj vo vzťahu na vybavenie ťažného vozidla, kde pri zásahovej činnosti hasičský príves plní úlohu doplnkového alebo rozširujúceho prostriedku spravidla k ťažnému vozidlu (napríklad technickému hasičskému automobilu, k zásahovému hasičskému automobilu, otočnému automobilovému rebríku alebo k výškovej automobilovej pracovnej plošine).

Príloha č. 5
k vyhláške č. 162/2006 Z. z.

VLASTNOSTI A TECHNICKÉ POŽIADAVKY NA VECNÉ PROSTRIEDKY

A. Vecné prostriedky na odber vody zo zdroja vody na hasenie požiarov

I. Nasávacia hadica

1. Nasávacia hadica je vyhotovená ako špeciálna rúrovitá tkanina zo syntetických vláken, z prírodných vláken alebo z kovových vláken spevnených výstužou.
2. Nasávacia hadica musí
   a) mať bezchybné spojenie hadice a hrdiel,
   b) mať funkčné hrdlá,
   c) vyhovovať skúške pretlakom a podtlakom.
3. Skúška pretlakom sa vykonáva pri maximálnom pracovnom tlaku 0,2 MPa, ktorý sa dosiahne plynule. Tlak sa nechá pôsobiť 5 min. Ak počas 1 min nastane pokles tlaku, zvýši sa tento na predpísanú hodnotu. Pri skúške nesmie nastať porušenie alebo miestne vydutie nasávacej hadice, alebo presakovanie vody. Skúšku možno vykonávať s nasávacími hadicami navzájom spojenými do celkovej dĺžky najviac 10 m.
4. Skúška podtlakom sa vykonáva pri podtlaku 0,08 MPa. Nasávacie hadice musia byť pri skúške suché a skúšajú sa jednotlivo. Po dosiahnutí podtlaku sa nechá nasávacia hadica v pokoji 5 min. Pri uzatvorení nasávacieho hrdla musí zostať podtlak v nasávacej hadici nezmenený počas 1 min. Pri skúške nesmie nastať porušenie súdržnosti vrstiev hadice a ani sploštenie hadice.
5. Skúšky podľa tretieho a štvrtého bodu sa vykonávajú najmenej raz za rok.

II. Nasávací kôš

1. Nasávací kôš je prostriedok pripájajúci sa na nasávaciu hadicu, ktorý zabraňuje samovoľnému úniku kvapaliny z nasávacieho vedenia a vstupu cudzích predmetov do nasávacieho vedenia a ktorý zároveň umožňuje odvodnenie nasávacieho vedenia.
2. Nasávací kôš sa skladá z vlastného telesa koša, spätnej klapky s otváracím mechanizmom ovládaného ventilovým lanom, filtračnej mriežky a hrdlovej spojky, ktorá umožňuje jeho pripojenie na nasávacie vedenie.
3. Spätná klapka nasávacieho koša musí spoľahlivo tesniť; ovláda sa zvonku pákovým mechanizmom pomocou ventilového lana. Pákový mechanizmus musí byť voľne pohyblivý.
4. Nasávací kôš musí byť tesný a nepriepustný. Splnenie týchto požiadaviek sa zistí naplnením koša približne 5 mm pod jeho horný okraj vodou. Kôš nesmie prepúšťať vodu; v sedle spätnej klapky môže voda odkvapkávať. Strata nesmie byť väčšia ako 2 cm^3 za 1 min.
5. Po prípadnej oprave filtračnej mriežky sa musí súčet plôch cediacich otvorov nasávacieho koša rovnať najmenej 2,5-násobku prierezu príslušného nasávacieho potrubia.

III. Hydrantový nadstavec

1. Hydrantový nadstavec slúži na odber vody z podzemnej hydrantovej siete. Konštrukciu hydrantového nadstavca tvorí nosná časť, upínacia matica a otočná hlava, na ktorej sa nachádzajú výtlačné potrubia zakončené hrdlovými spojkami. Výtlačné potrubia sa dajú uzatvárať ventilmi.
2. Hydrantový nadstavec musí spĺňať požiadavku pevnosti pri skúšobnom tlaku 1,6 MPa a požiadavku tesnosti pri skúšobnom tlaku 1,0 MPa. Hydrantový nadstavec sa počas najmenej 30 s vystaví pôsobeniu tlaku vody, pričom nesmie nastať presakovanie vody.

IV. Ejektor

1. Ejektor je prúdové čerpadlo určené na čerpanie vody z hĺbok väčších, ako je najväčšia nasávacia výška odstredivého čerpadla, prípadne na čerpanie veľmi znečistenej vody alebo vody s teplotou nad 60 °C.

2. Vtokové a výtokové hrdlo je vybavené hrdlovými spojkami. Ejektor je v spodnej časti vybavený nasávacím košom so spätným ventilom. Spätný ventil s otváracím mechanizmom sa ovláda pomocou ventilového lana.
3. Ejektor musí spĺňať požiadavku pevnosti pri skúšobnom tlaku 1,6 MPa a požiadavku tesnosti pri skúšobnom tlaku 1,0 MPa. Ejektor sa počas najmenej 30 s vystaví pôsobeniu tlaku vody, pričom nesmie nastať presakovanie vody.

V. Záchytné a ventilové lano

1. Záchytné lano ako pomocné príslušenstvo najmä motorových striekačiek sa používa najmä
   a) na spúšťanie nasávacích hadíc do vodného zdroja, ich zaistenie a vyťahovanie,
   b) na vyťahovanie a spúšťanie hadicového vedenia a ďalšieho náradia,
   c) ako vodiace lano pre osoby pracujúce v zadymených (neprehľadných) priestoroch,
   d) ako uzatváracie lano,
   e) ako núdzové zábradlie na lávkach a mostoch.
2. Záchytné lano je stáčané zo štyroch prameňov konopnej priadze alebo polyamidového hodvábu zakončené dvoma okami a vybavené jednou karabínou. Dĺžka lana je 20 m a má priemer 10 mm.
3. Na ďalšie používanie musí záchytné lano vyhovieť skúške ťahom. Skúška spočíva v namáhaní ťahom v celej dĺžke lana pozvoľne vzrastajúcim zaťažením 75 kg pôsobiacim 1 min. Pri zaťažení sa lano po celej dĺžke prehliadne, aby sa zistilo, či je vyhotovenie a zmenšovanie prierezu v celej dĺžke rovnomerné. Odporúča sa laná zaťažovať asi 1,5 m nad zemou.
4. Záchytné konopné lano sa nesmie používať, ak je
   a) roztrhnutý jeden prameň lana alebo ak je priemer lana menší ako 8 mm,
   b) spráchnivené alebo páchne po plesni,
   c) mazľavé (napríklad v dôsledku dlhšieho uloženia vo vlhkom prostredí),
   d) skrehnuté, t. j. ak pri striedavom ohýbaní krátkeho kusa lana a pri súčasnom krútení z jeho vnútrajška vypadávajú úlomky vláken.
5. Ventilové lano sa používa na ovládanie spätnej klapky nasávacieho koša alebo ejektora.
6. Ventilové lano je stáčané z troch alebo zo štyroch prameňov konopnej priadze alebo polyamidového hodvábu. Lano na ovládanie nasávacieho koša má priemer 6 mm a dĺžku 12 m, lano na ovládanie ejektora má priemer 8 mm a dĺžku 25 m. Konce lana majú zapletené oká a jedno z nich je vybavené karabínou.
7. Na ďalšie používanie musí ventilové lano vyhovieť skúške ťahom. Skúška spočíva v namáhaní ťahom v celej dĺžke lana pozvoľne vzrastajúcim zaťažením pôsobiacim 1 min. Pri zaťažení sa lano po celej dĺžke prehliadne, aby sa zistilo, či je vyhotovenie a zmenšovanie prierezu v celej dĺžke rovnomerné. Odporúča sa laná zaťažovať asi 1,5 m nad zemou. Zaťaženie je v prípade
   a) konopného lana s priemerom 6 mm silou 0,4 kN a s priemerom 8 mm silou 0,68 kN,
   b) polyamidového lana s priemerom 6 mm silou 0,8 kN a s priemerom 8 mm silou 1,4 kN.
8. Ventilové konopné lano sa nesmie používať, ak je
   a) roztrhnutý jeden prameň lana alebo ak je priemer lana menší ako 8 mm,
   b) spráchnivené alebo páchne po plesni,
   c) mazľavé (napríklad v dôsledku dlhšieho uloženia vo vlhkom prostredí),
   d) skrehnuté, t. j. ak pri striedavom ohýbaní krátkeho kusa lana a pri súčasnom krútení z jeho vnútrajška vypadávajú úlomky vláken.
9. Záchytné lano a ventilové lano sa skúšajú ťahom najmenej raz za šesť mesiacov.

VI. Zberač

1. Zberač umožňuje združenie najmenej dvoch prúdov dopravného vedenia do jedného s väčším priemerom. Vnútorný povrch zberača je upravený tak, aby tlakové straty boli čo najmenšie. Vnútri zberača je umiestnená regulačná klapka. Závity zberača umožňujú pevné a vodotesné pripojenie požiarnych spojok. Prípadné oceľové súčasti zberača majú antikoróznu úpravu povrchu.
2. Zberač musí spĺňať požiadavku pevnosti pri skúšobnom tlaku 1,6 MPa a požiadavku tesnosti pri skúšobnom tlaku 1,0 MPa. Zberač sa počas najmenej 30 s vystaví pôsobeniu tlaku vody, pričom nesmie nastať presakovanie vody.
3. Pri použití jedného vtoku zberača musí regulačná klapka spoľahlivo tesniť.

VII. Hadicový prechod

1. Hadicový prechod slúži na spájanie dvoch požiarnych spojok s rôznymi menovitými priemermi alebo typmi.
2. Kovové časti prechodu sú zhotovené z ľahkej nehrdzavejúcej zliatiny alebo z iného materiálu, ktorý nevykazuje horšie mechanické vlastnosti. Na zabezpečenie tesnosti napojenia slúžia vymeniteľné gumové tesnenia.
3. Hadicový prechod musí spĺňať požiadavky pevnosti a tesnosti pri skúšobnom tlaku, ktorý je 1,5-násobkom pracovného tlaku, ktorý v prípade
   a) spojok 75 a 52 je 1,6 MPa,
   b) spojok 110, 25 a 37 je 0,8 MPa.
4. Hadicový prechod sa počas najmenej 30 s vystaví pôsobeniu tlaku vody, pričom nesmie nastať presakovanie vody.

B. Vecné prostriedky na dopravu hasiacich látok

I. Tlaková hadica

1. Tlaková hadica je určená na dopravu vody a vodných roztokov penidiel alebo zmáčadiel. Tlaková hadica sa môže v nenaplnenom stave naplocho zložiť a stočiť.
2. Tlaková hadica je vyhotovená ako špeciálna rúrovitá tkanina zo syntetických vláken alebo prírodných vláken s vnútornou alebo obojstrannou nepriepustnou izoláciou zabraňujúcou prepúšťaniu vody.
3. Tlaková hadica nesmie byť porušená skúškou skúšobným tlakom, ktorý je pre
   a) jednostranne povrstvené hadice 1,3-násobkom pracovného tlaku určeného výrobcom,
   b) obojstranne povrstvené hadice 1,5-násobkom pracovného tlaku určeného výrobcom,
   c) viacvrstvové vysokotlakové hadice 1,5-násobkom pracovného tlaku určeného výrobcom.
4. Jednostranne povrstvené hadice, obojstranne povrstvené hadice alebo viacvrstvové vysokotlakové hadice nesmú pri skúšobnom tlaku prepúšťať vodu.

II. Prúdnica

1. Prúdnica sa používa na nasmerovanie, tvarovanie a na riadenie prietoku hasiacej látky.
2. Prúdnicu tvorí najmä tlaková hrdlová spojka na pripojenie k tlakovej hadici alebo k vyústeniu potrubia, teleso, hubica alebo zariadenie na zmenu tvaru a prietoku prúdu hasiacej látky. Prúdnica môže byť vybavená uzatváracím ventilom.
3. Prúdnica musí spĺňať požiadavku pevnosti a tesnosti pri skúšobnom tlaku 1,6 MPa. Prúdnica sa počas najmenej 30 s vystaví pôsobeniu tlaku vody, pričom nesmie nastať presakovanie vody. Orosenie nie je chybou.
4. Prúdnica vybavená uzatváracím ventilom môže pri tlaku 0,8 MPa v uzávere odkvapkávať. Strata vody však nesmie byť väčšia ako 0,25 l za 1 min.

III. Rozdeľovač

1. Rozdeľovač sa používa na rozdelenie hadicových vedení; umožňuje prietok prúdu menovitej svetlosti alebo jeho rozdelenie na dva prúdy menovitej svetlosti po 52 mm alebo (pri zredukovaní stredného výtokového prúdu prechodom 75/52) na tri prúdy.

2. Rozdeľovač tvorí teleso s hrdlovými tlakovými spojkami umožňujúcimi pripojenie tlakových hadíc, ventily, podpery pre stabilizáciu polohy a držiak. Povrch rozdeľovača je zbavený ostrých hrán a nebezpečných výstupkov.
3. Ventily musia mať v otvorenej polohe prietokový prierez celkom voľný.
4. Rozdeľovač musí spĺňať požiadavku pevnosti pri skúšobnom tlaku 1,6 MPa a požiadavku tesnosti pri skúšobnom tlaku 1,0 MPa. Rozdeľovač sa počas najmenej 30 s vystaví pôsobeniu tlaku vody, pričom nesmie nastať presakovanie vody.

IV. Pretlakový ventil

1. Pretlakový ventil je zariadenie určené na ochranu hadicového vedenia proti tlakovým rázom vody. Používa sa najmä pri doprave vody do veľkých vzdialeností a výšok; umiestňuje sa spravidla medzi prvú a druhú tlakovú hadicu dopravného vedenia.
2. Na telese sú tri hrdlá s tlakovými spojkami 75 mm, z ktorých dve sú určené na zapojenie do hadicového tlakového vedenia a tretia slúži na odvod prebytočnej vody. Nastavenie potrebného tlaku sa vykonáva ručne pomocou mechanizmu. Pracovný rozsah pretlaku je od 0,3 MPa do 1,2 MPa. Zmenu a nastavenie pracovného tlaku možno vykonať aj počas prevádzky.

V. Tlakové spojky

1. Tlakové spojky (ďalej len „spojky“) sa používajú na vzájomné spájanie hadíc alebo na ich pripojenie na výtlačné hrdlo čerpadla alebo na iné vecné prostriedky.
2. Spojky sa podľa miesta použitia členia na hadicové a hrdlové s použitím v podtlakovej časti alebo pretlakovej časti.
3. Kovové časti spojok sú vyhotovené z nekorodujúcich ľahkých kovových zliatin alebo z iného materiálu, ktorý nevykazuje horšie mechanické vlastnosti.
4. Konštrukcia spojky musí zaručovať pevnosť a tesnosť pri skúšobnom tlaku, ktorý je 1,5-násobkom pracovného tlaku. Pracovný tlak má veľkosť
   a) 1,6 MPa pre spojky 75 a 52,
   b) 0,8 MPa pre spojky 110, 37 a 25.
5. Konštrukcia spojky musí zaručovať tesnosť pri skúšobnom podtlaku, ktorý nesmie byť menší ako 0,08 MPa pri nasávacích spojkách 110, 75 a 52.

C. Vecné prostriedky na zdolávanie výšok a voľných hĺbok

Prenosné rebríky

I. Hákový rebrík

1. Hákový rebrík je konštruovaný tak, aby umožňoval výstup alebo zostup jednej osoby do vyšších alebo nižších podlaží objektu v podmienkach, kde ho možno bezpečne zavesiť.
2. Rebrík musí vyhovieť skúške pevnosti. Rebrík sa zavesí postupne za každý hák a zaťaží sa na najspodnejšej priečke závažím 80 kg; potom sa zavesí súčasne na obidva háky a zaťaží sa na najspodnejšej priečke 160 kg závažím. Čas zaťaženia je v obidvoch prípadoch 10 min. Každá z ostatných priečok sa potom postupne zaťaží na 1 min 160 kg závažím. Pri skúške sa priečky chránia proti poškodeniu otvoreným plochým profilom (podľa priečky) s dĺžkou najmenej 10 cm. Počas skúšok nesmú vzniknúť žiadne trhliny alebo nastať trvalé deformácie.
3. Neprípustné chyby dreva sú najmä
   a) trhliny (napríklad odlupčivé, od mrazu alebo od blesku),
   b) hniloba alebo pleseň,
   c) nahnité uzly alebo vypadané uzly,
   d) poškodenie hmyzom (navŕtané otvory).

II. Nadstavovací rebrík

1. Nadstavovací rebrík je určený na výstup a zostup osôb

a) do výšky 8 m ako rebrík opierací pri sklone 75° voči vodorovnej základni,

b) v úzkych vertikálnych priestoroch.

2. Rebrík musí vyhovieť skúške pevnosti. Vždy dva spojené diely rebríka sa podoprú na obidvoch koncoch pod vonkajšími priečkami, uprostred sa zaťaží závažím 80 kg na obidve bočnice a rozkmitajú sa. Rovnakým spôsobom sa vyskúšajú spojené diely v obrátenej polohe. Potom sa vyskúšané diely spoja znovu vonkajšími koncami a celá skúška sa opakuje. Závažie sa kladie na rebrík bez nárazu tak, aby ho nepoškodilo. Počas skúšok nesmú vzniknúť žiadne trhliny alebo nastať trvalé deformácie.

3. Neprípustné chyby dreva sú najmä

a) trhliny (napríklad odlupčivé, od mrazu alebo od blesku),

b) hniloba alebo pleseň,

c) nahnité uzly alebo vypadané uzly,

d) poškodenie hmyzom (navŕtané otvory).

III. Vysúvací rebrík

1. Vysúvací rebrík sa používa ako opierací rebrík na výstup osôb až do výšky, ktorú umožní maximálna dĺžka jednotlivých dielov pri sklone 75° voči vodorovnej základni; jeho dostupnú výšku možno meniť rôznou dĺžkou vysunutia.

2. Rebrík musí vyhovieť skúške pevnosti a funkčnej skúške.

3. Pri skúške pevnosti sa úplne vysunutý rebrík podoprie na troch miestach (na obidvoch koncoch pod krajnými priečkami a v strede pod prekrývaním dielov). Každý diel rebríka sa uprostred zaťaží 80 kg na obidve bočnice a rozkmitá sa. Potom sa rebrík v rovnakom stave podoprie len na koncoch a uprostred nad prekrývaním dielov sa zaťaží 40 kg a ľahko sa rozkmitá s maximálnym priehybom od zaťaženej polohy smerom dole 10 cm. Rovnakým spôsobom sa vyskúša rebrík aj v obrátenej polohe.

4. Pri funkčnej skúške má rebrík sklon 75° voči vodorovnej základni a jeho vysúvaním a zasúvaním sa kontroluje činnosť dosadacích a odisťovacích západiek, chod výsuvného dielu, ako aj chod lana a stav jeho zapletenia.

5. Neprípustné chyby dreva sú najmä

a) trhliny (napríklad odlupčivé, od mrazu alebo od blesku),

b) hniloba alebo pleseň,

c) nahnité uzly alebo vypadané uzly,

d) poškodenie hmyzom (navŕtané otvory).

IV. Záchranné lano

1. Záchranné lano je určené na osobné používanie, najmä na záchranu osôb a sebazáchranu spúšťaním alebo vyťahovaním.

2. Podľa konštrukcie sa záchranné laná delia na

a) stáčané,

b) spletané s jadrom.

3. Záchranné laná sa podľa materiálu delia na

a) konopné – stočené zo štyroch prameňov konopnej priadze, ktoré sú zakončené dvoma okami a vybavené jednou karabínou,

b) laná z chemických vláken – rovné, bez zakončenia; proti rozpletaniu sú zabezpečené napríklad zatavením.

4. Záchranné laná stáčané konopné sa skúšajú najmenej raz za tri mesiace a po každom použití. Skúšajú sa tak, že sa v celej dĺžke namáhajú ťahom zaťažením narastajúcim pozvoľne až do 1,47 kN. Pri tomto zaťažení sa tieto laná starostlivo prehliadnu, aby sa zistilo ich opotrebenie, a to najmä

a) z hľadiska mechanického poškodenia,

b) z hľadiska mechanického poškodenia chemickými látkami,

c) plesnivé miesto alebo krehké miesto,

d) nadmerné zoslabenie priemeru lana.

5. Záchranné lano stáčané konopné sa musí vyradiť

a) po zachytení jedného pádu,

b) ak je pretrhnutý jeden prameň lana alebo ak je priemer lana menší ako 10 mm,

c) ak je plesnivé,

d) ak je mazľavé,

e) ak je skrehnuté,

f) po uplynutí stanovenej lehoty od dátumu výroby.

6. Záchranné lano spletané s jadrom sa kontroluje najmenej raz za tri mesiace a po každom použití.

7. Pri vizuálnej kontrole sa zisťuje celistvosť a vonkajší vzhľad lana a jeho povrch po celej dĺžke. Sleduje sa, či nie je lano narušené mechanicky, tepelne alebo chemicky. Hmatom sa pritom kontroluje celistvosť jadra.

8. Pri ručnom ohýbaní sa posudzuje tuhosť lana a manipulovateľnosť s lanom.

9. Záchranné lano sa musí vyradiť

a) po zachytení jedného pádu,

b) ak sa prehliadkami podľa siedmeho a ôsmeho bodu zistí

1. poškodenie, predovšetkým trhliny a poškodenie opletenia, rezy, rozsiahle odretia spojené s odokrytím jadra,
2. posuv opletenia oproti jadru,
3. deformácie alebo zmeny priemeru lana,
4. zmeny štruktúry povrchu lana alebo farby povrchu, pôsobenie tepla (spečenie povrchu),
5. poškodenie [narušenie povrchu pôsobením chemikálií (kyselín, žieravín a podobne)],
6. priamy styk s otvoreným ohňom,
7. znečistenie lana tak, že je znemožnená jeho vizuálna kontrola,
8. po uplynutí stanovenej lehoty od dátumu výroby.

10. Vyradené záchranné lano možno použiť ako záchytné lano. Aby však nedošlo k zámene s lanom vyradeným, musí sa na obidvoch koncoch napustiť červenou farbou, ktorá nepoškodí lano, a to v dĺžke najmenej 200 mm.

D. Vecné prostriedky na rozoberanie a uvoľňovanie konštrukcií

I. Trhací hák

1. Trhací hák je konštruovaný tak, aby bez zjavnej deformácie umožňoval strhávanie, odtláčanie alebo ťahanie predmetov.

2. Trhací hák pozostáva z oceľového háka, ktorý tvorí priama a ohnutá čepeľ, a jednodielnej alebo dvojdielnej valcovitej násady spravidla zo smrekového dreva.

3. Trhací hák musí vyhovovať skúške

a) ťahom,

b) ohybom,

c) funkčnej (len pri hákoch s dvojdielnou násadou).

4. Pri skúške ťahom sa trhací hák zavesí za hrot ohnutej čepele a koniec násady sa podrobí

a) rázovému zaťaženiu závažím s hmotnosťou 50 kg spusteným z výšky 1 m,

b) statickému zaťaženiu závažím s hmotnosťou 250 kg počas 5 min.

Počas skúšok nesmú vzniknúť žiadne trhliny alebo trvalé deformácie na háku alebo na násade a nesmie nastať ani uvoľnenie násady od háku alebo od spojovacej objímky.

5. Pri skúške ohybom sa násada zastokne vo vzdialenosti 100 mm; vo vzdialenosti 1 000 mm od miesta zastoknutia sa podoprie a hák v mieste spoja obidvoch čepelí sa zaťaží závažím 10 kg. Násada musí vydržať toto zaťaženie bez poškodenia alebo trvalej deformácie.
6. Pri funkčnej skúške sa ktorýkoľvek spodný diel násady spája s ktorýmkoľvek horným dielom. Zisťuje sa ľahkosť napojiteľnosti spojovacej objímky, funkčnosť poisťovacieho mechanizmu, ako aj vymeniteľnosť obidvoch dielov trhacích hákov.
7. Neprípustné chyby drevenej násady sú najmä
   a) trhliny (napríklad odlupčivé, od mrazu alebo od blesku),
   b) hniloba alebo pleseň,
   c) nahnité uzly alebo vypadané uzly,
   d) poškodenie hmyzom (navŕtané otvory).

E. Ostatné a pomocné vecné prostriedky

I. Prejazdový mostík

1. Prejazdový mostík je konštrukčne riešený tak, aby zaručoval ochranu tlakovej hadice vedenej cez komunikáciu pri prejazde dopravných prostriedkov.
2. Prejazdový mostík je určený pre jednu stopu motorových vozidiel a na ochranu najviac dvoch prúdov hadicového vedenia 75.

II. Objímka na hadice

1. Objímka na hadice sa používa na rýchle dočasné utesnenie poškodených hadíc 52 a 75 v prevádzke, pri ktorom sa zabráni ďalšiemu rozširovaniu poškodenia hadice.
2. Objímka sa musí dať zopnúť na hadicu príslušnej veľkosti pri tlaku v hadici do 0,4 MPa a zniesť trvalý tlak v hadici do 1,2 MPa.
3. Objímka musí byť pri zopnutí samosvorná, jej vnútorný priemer valcovitý, nesmie byť voľná a po celom obvode musí riadne priliehať. Pri dopnutí na kontrolnom tŕni nesmie dôjsť k pretiahnutiu spony a ani k trvalej deformácii tŕňa.
4. Kontrola vnútorného priemeru zopnutej objímky a skúška samosvornosti sa vykonáva spínaním objímky na príslušnom valcovom tŕni, ktorý
   a) pre objímku 52 má priemer 55 $^{\pm 0,2}$ mm,
   b) pre objímku 75 má priemer 58 $^{\pm 0,3}$ mm.
5. Kĺbové spoje jednotlivých častí objímky musia byť ľahko otočné.

Príloha č. 6
k vyhláške č. 162/2006 Z. z.

MINIMÁLNY OBSAH NÁVODU NA OBSLUHU HASIČSKEJ TECHNIKY A VECNÝCH PROSTRIEDKOV

Návod na obsluhu hasičskej techniky a vecných prostriedkov spracovaný zriaďovateľom hasičskej jednotky musí obsahovať najmä informácie

a) súvisiace s manipuláciou a uskladnením, a to
   1. podmienky uskladnenia celku (napríklad vozidla) a napevno inštalovaného zariadenia,
   2. rozmery, hmotnosť,
   3. informácie o manipulácii (napríklad zobrazenie miest na uloženie zdvíhacieho vybavenia),
b) súvisiace s uvedením do prevádzky, a to
   1. podmienky prostredia (napríklad teplota, vlhkosť, vibrácie),
   2. návody na pripojenie k akýmkoľvek vonkajším zdrojom energie (najmä vo vzťahu k ochrane proti elektrickému preťaženiu),
   3. ak je to nevyhnutné, aj údaje o preventívnych opatreniach vykonávaných používateľom, napríklad bezpečnostná vzdialenosť a bezpečnostná signalizácia,
c) súvisiace s vlastným celkom (napríklad vozidlom), a to
   1. detailný opis celku, jeho súčastí, jeho ochranných zariadení a/alebo bezpečnostných zariadení,
   2. úplný rozsah použitia vrátane zakázaného použitia, ak existuje,
   3. schémy,
d) súvisiace s používaním, a to
   1. opis a postupy na nastavenie a zriadenie napríklad ručných ovládačov (spúšťačov),
   2. spôsoby a prostriedky na zastavenie (najmä núdzové zastavenie),
   3. varovanie pred rizikami,
   4. informácie o osobitných rizikách, ktoré môžu vzniknúť počas určitého používania (napríklad počas používania v teréne, používania určitej výbavy),
   5. postupy na identifikáciu poruchy a jej miesta, na odstránenie poruchy a na nové spustenie po udalosti,
   6. informácie, že vybavenie má byť uložené s použitím upevňovacie zariadenia,
e) pre údržbu, a to
   1. druhy a počty kontrol,
   2. postupy súvisiace s operáciami údržby, ktoré vyžadujú určité technické poznatky alebo špeciálnu odbornosť, a preto ich majú vykonávať kvalifikované osoby,
   3. postupy súvisiace s operáciami údržby (výmenou častí), ktoré nevyžadujú špeciálnu odbornosť, a preto ich môže vykonávať používateľ,
   4. schémy umožňujúce najmä zisťovanie porúch,
   5. doplňujúce informácie týkajúce sa kritérií na vyradenie alebo na použitie súčiastok/náhradných dielcov.

1) Zákon č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarmi v znení neskorších predpisov.

2) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, zákon č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

3) Napríklad zákon č. 143/1998 Z. z. o civilnom letectve (letecký zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov**,** zákon č. 338/2000 Z. z. o vnútrozemskej plavbe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

4) Napríklad vyhláška Slovenského úradu bezpečnosti práce č. 43/1985 Zb. o zaistení bezpečnosti práce s ručnými motorovými reťazovými pílami, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 330/1996 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v znení neskorších predpisov, nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 310/2004 Z. z., ktorým sa ustanovujú podrobnosti o technických požiadavkách a postupoch posudzovania zhody na strojové zariadenia.

5) Napríklad STN EN 1846-2 Vozidlá požiarnej a záchrannej služby. Časť 2: Všeobecné požiadavky. Bezpečnosť a výkon; STN EN 1846-3 Vozidlá požiarnej a záchrannej služby. Časť 3: Pevne zabudované zariadenia. Bezpečnosť a vyhotovenie.

6) § 7 písm. c) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 330/1996 Z. z.

7) Napríklad STN EN 1846-2 Vozidlá požiarnej a záchrannej služby. Časť 2: Všeobecné požiadavky. Bezpečnosť a výkon.

8) Napríklad STN EN 1846-1 Vozidlá požiarnej a záchrannej služby. Časť 1: Triedenie a označovanie; STN EN 1846-2 Vozidlá požiarnej a záchrannej služby. Časť 2: Všeobecné požiadavky. Bezpečnosť a výkon; STN EN 1846-3 Vozidlá požiarnej a záchrannej služby. Časť 3: Pevne zabudované zariadenia. Bezpečnosť a vyhotovenie.

9) Napríklad STN EN 1846-1 Vozidlá požiarnej a záchrannej služby. Časť 1: Triedenie a označovanie; STN EN 292-2 Bezpečnosť strojov. Základné termíny, všeobecné zásady navrhovania. Časť 2: Technické zásady a špecifikácie.

10) Zákon č. 338/2000 Z. z.

11) Príloha č. 3 k vyhláške Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č.169/2002 Z. z. o hasičských jednotkách v znení vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 1/2003 Z. z.

12) Vyhláška Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 169/2002 Z. z. v znení vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 1/2003 Z. z.

13) Napríklad vyhláška Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 718/2002 Z. z. na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a bezpečnosti technických zariadení.

14) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov v platnom znení (Ú. v. ES L 204, 21. 7. 1998).
Zákon č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posuzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 453/2002 Z. z. o postupoch pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a technických noriem.

1) Napríklad zákon č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vyhláška Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 718/2002 Z. z. na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a bezpečnosti technických zariadení.

2) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov.

3) Zákon č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarmi v znení neskorších predpisov.

4) Napríklad zákon č. 143/1998 Z. z. o civilnom letectve (letecký zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 338/2000 Z. z. o vnútrozemskej plavbe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

1) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 330/1996 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v znení neskorších predpisov, zákon č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 470/2003 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády č. 159/2001 Z. z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách pri používaní pracovných prostriedkov.

2) Vyhláška Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 718/2002 Z. z. na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a bezpečnosti technických zariadení.

1) Napríklad zákon č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vyhláška Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 718/2002 Z. z. na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a bezpečnosti technických zariadení, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 330/1996 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v znení neskorších predpisov.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.